

WIADOMOŚCI KRAKOWSKIE

Wspólny organ dzienników krakowskich:

„Czas“, „Młoty Narodu“, „Głosiec Krakowski“, „Nastawiany Kuryer Codzienny“, „Młody Robotnik“, „Dziennik“ — na czas strajku drukarzy krakowskich.

Wydawca i red. odpow.: Michał Konopiński.

Nr. 19.

Kraków, Wtorek 7 listopada 1922 r.

Nr. 19.

Wynik wyborów w Krakowie.

Lista Nr. 8 (Chrz. Zw. Jedn. Nar.) 27.517 głosów.

Lista Nr. 2 (P. P. S.) 19.264 głosów.

Lista Nr. 25 (Zw. Nar. żyd.) 16.884 głosów.

Wobec tego wyniku

otrzymata lista Nr. 8 (Chr. Zw. jedn. Nar.) 2 mandaty, lista Nr. 2 (P. P. S.) 1 mandat i lista Nr. 25 (Zw. Nar. jedn.) 1 mandat.

Wedge systems de Honda mandaly rovdelenb:

1-szy mandat: W. Korfanty (lista Nr. 8) — 2-gi mandat: Dr E. Bobrowski (lista Nr. 2)

3-ci mandat: Dr O. Thon (lista Nr. 25) – 4-ty mandat: H. Manowski (lista Nr. 8).

Głosy oddane na inne listy, które mandatu nie otrzymały, przedstawia się następująco:

Lista Nr. 10 (UNP)	2209 głosów	Lista Nr. 14 (Sobór)	788 głosów	Lista Nr. 23 (Drobner)	164
" " 7 (NPR)	1592	" " 24 (Kurśowa)	801	" " 28 (Cieka)	26
" " 4 (Band)	1375	" " 5 (Iomus)	439		
" " 26 (Uroqda)	833	" " 18 (Inwak)	414		

Masowy udział ludności ruskiej w Małopolsce Wsch.

Lwów, 5 listopada. (Tel. wł.) Dotychczasowe wiadomości, napływające z całego województwa lwowskiego, donoszą o spokojnym przebiegu głosowania. Ze wszystkich powiatów, nawet z tych, które posiadają większość ruską, donoszą, że ludność ruska, zachowując zupełny spokój, bierze masowy udział w głosowaniu.

Warrick.

Warszawa 8 listopada (Polsk.) Głód. 215 w. pory. Wykryto wybuch w Warszawie spowodowany na razie ustalili wobec tego, że przy normalnej do 80-90 procentowej intensywności wybuchu, komora wybuchowa nie powinna spowodować wybuchu przyrodzi przed godziną 13 w tymże dniu. O godzinie 14.15 min. 8.10 wybuchu nastąpiło w Warszawie, w lokalach wybuchowych, Obiektów Głównych, przy ul. Szwedzkiej, 3-4 i 5-6.

Perzab.

Forma 3 listowa, rozdz. 1 w mocy (AW). Ważna informacja, jaka ta nadawcy, w całym społeczeństwie poszukiwaniem prądu wyborów był spełniał systemy. Według zaplanowanych wyników głosowania z obywateli na pierwszym miejscu znalazła się lista Nr. 5, natomiast lista Nr. 7 (S. P. II.), 40 powiatów państwowych narodziła się znowu głosowanie lista głowa rozdz. na lista Nr. 16.

Permian (AW). Gole 2 m. 20, Wschodni wy-
różek płowawca z 200 obwodów (na 80) podło
główny: Na leżą na 8 = 60.001, na leżą na 7
15.200, na leżą na 2 = 2.154, na leżą na 5
1.200 głów.

Graduated.

Рисунки 6. *Halopoda*. (NW). 1. *Drosophila* до-
рожек: W 38, ширины обводки подо-
швы: на лев. и 1 — швы 56, на лев. и 2

głosów 535, na listę nr 5 — 56, na listę nr 7
głosów 2.502, na listę nr 9 — 5.649, na listę
nr 11 — 309, na listę nr 16 — 2.001.

Sa pólwyciębie 1000 radów głośno: ... Iste na 1 — 3 głośno, na 1000 na 2 — 3 głośno, na 1000 na 4 — 600, na 1000 na 10 — 200 głośno.

Yard 4

Towar & Holopada. (AWP). Głda. 2 w rory.
Głównie dach następujące wyroby: Lata na
1 — 22 zł, lata na 2 2001, lata na 8 — 11.204,
lata na 14— 128, lata na 16 (Niemcy)—1.081

Discussion

Turniej (PAT) Według wiadomości otrzymanych ze Strachu wyniki wyborów w naszym mieście przedstawiają się tak następująco: Na I-ligę nr. 5 oddano głosów 1458, na ligę nr. 7 — 142, na ligę nr. 15 — 154, na ligę nr. 2 — 9 głosy, na ligę nr. 3 — 2 głosy.

Weding wiadomości strajmasyk z Kras-
naw, na luty 22 8 glosow 523 glosow, na
luty 27 — 603, na luty 28 — 48 glosow.
W tym samym miesiacu inwazyjacy i w sa-
mym miesiacu wybory mialy przeciag spole-
cz i normalny.

Clostr.

Clasura 5 Inopoda. Opilum glomerale w Clasurze - minicie 3.703 osob. Na listę nr. 1 pada 205 głow, na 2 — 208, na 3 — 7, na 2 — 23, na 3 — 1.096, na 14 — 1.093.

Olczyna - powiat: Iatobna - gminy: 100, na nr 1 - 200, na 2 - 2, na 3 - 200, 200 - gminy: 111, na nr 1 - 200, na 2 - 200, na 3 - 2, na 4 - 210, na 5 - 100, 100 - gminy: 120, na nr 1 - 20, na 2 - 50, na 3 - 0, na 4 - 2, na 5 - 0, na 6 - 200.

© 2004 Blackwell Publishing Ltd

Виды: 6. *Isopoda*. *Glyptotus* 6.777. На 1 гловало 7 особ., на 2 — 1.145, на 3 — 1, на 4 — 17, на 5 — 43, на 6 — 773, на 7 — 4783.

Katowice.

Katowice, 5 listopada (dł. wt.) Miano przedstawić noworoczną wycieczkę. Mury pokryte są plakatami i odciskami. Łódźność bierno masowy odcisk i od rana ciepłotwie wyszkuje w opieskach. Środki masowe.

Ekstrem 5 *Helopoda*. Gada. 12 w nocy. Wa-
żąc dotychczasowych odłamek z 6 okręgów
wyborych na 17 wiadom jest następujący
różniczek wyborów: lista nr. 2 — 118 głosów,
3 — 136, 4 — 2421, 10 — 5681, 5 — 37.
W reszcie okręgów spodziewano już wię-
kszości delegatów.

Katowice (Tel. wł.). Wybory w mieście były
wzrost następujący: Lista Nr. 8 — 4220, lista
Nr. 7 (S. P. K.) — 579, lista Nr. 2 (P. P. S.) — 429,
komunistki 125 i Socjacy 1921.

Результат

Hydral (Tel. wt). No. 1 — 4 g/l, No. 2 — 64 g., No. 7 — 294 g., No. 8 — 1200 g., No. 16 — 1874 g/l.

Mysiewicz.

Myadewice (Tel. wt.) Nr. 1 — 19 gładze, Nr. 2 — 1104 gł., Nr. 7 — 615 gł., Nr. 8 — 1308 gł., Nr. 16 — 2067 gładze.

Dymisya gabinetu tureckiego.

Konstantynopol. (PAT) Gabinet w pełnym składzie zrezygnował z dymisji.

Konstantynopol. (PAT) Zgodnie z rozkazem, jaki nadszedł z Angoru, a zarzorem w związku z podaniem się gabinetu do dymisji, generał Refet bacznie objął kierownictwo nad całą administracją Konstantynopola.

Konferencja w Lozanie 13 listopada.

Pariz. (AW). W rozmowie z korespondentem „Petit Parisien” oświadczył Kemal Pasza, że rząd angielski przyjął wybór Lotannij, jako miejsca konferencji, oraz zgodził się na 13-ty listopada. Jako termin rozpoczęcia obrad. Przecygnął stanowisko swojego rządu na przyszłość konferencji pokojowej, oświadczył on, że rząd angielski nie zgodził się na żadne ustępstwa w kwestii terytorialnej, jak militarnie niezależności Turcji. Co się zaś tyczy spraw wolności cieśnin, to będzie on tądż zapewniał.

Polskie drzewo dla odbudowy Reims

Warszawa. (PAT). Ministerstwo rolnictwa i dóbr państwowych podaje do wiadomości, że do rządu handlowego przy poselstwie w Paryżu zawrócił się konsorcjum przedstawicieli dla odbudowy zniszczonych obszarów w Reims. Saisons, Lons i Lully z propozycją dostarczenia przez Polskę drzewa na potrzeby odbudowy zniszczonych terenów. Drzewa te potrzebne jest w wielkich ilościach, przyczem zarówno pod postacią belek, desek, łat, krokwii itp. jak i w postaci nieobrobionych kłębów. W razie braku w Polsce odpowiednich ilości obrobionego materiału konsorcjum gotowe jest same objąć eksploatację poręb leśnych. Co do gatunków potrzebna jest dębina, świerczyna i sosnina. Zapłata za drzewa może być dokonana gotówką z chwilą załadowania na okręty. W imieniu wspomnianego konsorcjum występuje p. Michel Ray 62 Rue de Faubourg Poissonnerie, Paryż, który gotów jest w imię sprawę popierać przez całą z pewnością firmami w Polsce, ewentualnie gotów jest przyjąć niewielekroć do Warszawy. Blizszych informacji udziela radca handlowy przy poselstwie polskiem w Paryżu 18 Rue Narbonne.

W sprawie emigracji.

Genewa. (PAT). Konferencja pracy na wniosek drugiego delegata polskiego, Okoliczności zorganizowała specjalną naradę w sprawie emigracji. W konferencji tej wzięli udział delegaci rządów 14 państw zainteresowanych. Konferencja miała na celu przeprowadzenie wiązanej dyskusji nad sprawami, który miały stanowić przedmiot specjalnej konwencji w sprawie emigracji pomiędzy zainteresowanymi państwami, a mianowicie nad sprawą definicji nazwy pojęcia emigranta, dokumentów i legitymacji emigrantów oraz statystyki emigracyjnej. Konferencja powierzyła delegatowi Polski Okoliczności zredagowanie sprawozdania w sprawie emigracji i przedłożenie tego sprawozdania międzynarodowemu biuro pracy.

Mussolini a traktaty międzynarodowe

Wiedeń. (AW). „Neue Freie Presse” donosi z Belgradu: Minister spraw zagranicznych o-

nia bezwzględnej wolności Konstantynopola i morza Marmara.

Pariz. (PAT). 5 listopada. W związku z żądaniem Belgii dopuszczenia jej do wzięcia udziału w konferencji lożańskiej, „Temps” zaleca dopuszczenie do udziału w konferencji również Polski, która jest bardziej zainteresowana Morzem Czarnym. Polska wywołał może swoje towary przez Odesę, a więc los cieśnin nie może być dla niej obojętny. Składając Polskę łączą z Turcją wspólnie tradycje historyczne. Polska powinna tedy brać udział w konferencji nie tylko ze względu omówienia kwestii ekonomicznych, lecz powinna być także dopuszczona do głosu w czasie rokowań politycznych, jak również w naradach seryjnych, dotyczących kwestii cieśnin.

trzymał z Mediolanu wiadomość, że Mussolini zmierzając odbyć konferencję z jugosłowiańskim ministrem spraw zagranicznych. Jugosłowiański posł w Rzymie Dr Antoniewicz nadesłał sprawozdanie o swej rozmowie z Mussolinim. Mussolini miał mu oświadczyć, że chce wprowadzić politykę nacjonalistyczną, ale liczy się z położeniem międzynarodowym i życzy sobie utrzymania status quo. Wobec tego Mussolini wypiełi wszelkie zobowiązania Włoch, wywołujące z faktów międzynarodowych, daleko pragnie wzmożenie stosunków przyjaciół na Wschodzie. W tym celu przysłał Listę na 18. h. m. i przedłożył jej układ zawarty przez poprzedni rząd z Jugosławią.

W obronie wolności prasy włoskiej.

Rzym. (PAT). W kołach politycznych i dziennikarskich żywo omawiano jest pismo, jakie przesłał Mussolinioemu przez słowackiego dziennikarza włoskich, Barzillai. W piśmie ten Barzillai wita Mussoliniego, jako towarzysza zwycięstwa, który objął dziś ster rządów, wzywa go jednak, aby nie przeszedł wyle tym, który od szeregu lat walczył o wolność prasy. Barzillai pisze między innymi: „Niebezpieczeństwo, jakie jest związane z wolnością prasy, jest mniejsze, niż niebezpieczeństwo cenzury i rabacji. Spodziewam się, że zmusi pan swoich nieprzyjaciół do milczenia nie drogą zwalnu, lecz raczej swoimi czynami”.

Doniesienie wyników konferencji wschodniej.

London. (PAT) Wolff. Bonar Law w mowie wygłoszonej w Leeds oświadczył w sprawie polityki zagranicznej, że od wyniku konferencji wschodniej będzie zależny jakikolwiek postępek. Bonar Law przywzrusza wielkie nadzieje od sukcesu konferencji, który jednak może być osiągnięty tylko w tym wypadku, jeżeli polityka Anglii pójdzie po tej samej linii, co polityka Francji i Włoch. Te trzy kraje muszą sobie zdać sprawę z tego, że konieczną jest współpracy, gdyż inaczey sytuacja w Europie stałaby się chaotyczną. Bonar Law oświadczył dalej, że zamierza powierzyć kierownictwo angielskiej polityki zagranicznej lordowi Curzonowi.

Z MUZYKI

W tradycyjnie popisowej refli Maffeiola (opery „Faust”) dał się poznać krakowskiemu publiczności p. W. Kaczmar, który aczkolwiek znajduje się w początkach zawodowej kariery śpiewackiej, odniósł już poważne sukcesy na scenie lwowskiej. Młodego artystę słucha bardzo korzystny głos basowy, nie tyle oborny w volume niż ciępiły w barwie, giętki i w średniej wydźwięku. Wzrośnięte i przyjemne wokalnie uwypukił p. Kaczmar metodą śpiewacką, która wprowadza na razie nie zdaje się być jeszcze dla niego dobrze ubitą drogą, ale posiada wartość doskonałego wskaznika techniki, wiedząc o powaźnego rozwoju talentu i zdobycia artystycznej chwali. W obecnej chwili zbyt słabymi w brzmieniu okazują się tony dolnego rejestru, a to emisyi górnym ton, zdaje się sam ich wyodrębiać nie mieć dostatecznego zaufania. W zakresie gry

aktorskiej widoczne skutki trafnej artystycznej obserwacji, popartej darem wyrażenia i intelektualnego uplastyczniania przejawów scenicznego życia.

P. J. Adwiga Lachowska, która sławę polskiego artystycznego imienia posiadała na całym świecie i tam ją utrwaliła, uległa w zakresie swego talentu wpływom muzycznym środowiska, wśród którego obecnie żyje. Płomienny wybuchy żar i natężony dźwięk muzyki hiszpańskiej przeniesione w dziedzinę sztuki odwrócić skłaniać się zdają obecnie czynną artystkę do tego, że lubuje się bardziej w wydymaniu ciężkiej brzmienia ewe znakomicie impasowanego mezzo-sopranowego organu, w odwołaniu szerokości dźwięku, w zaznaczeniu resourcy lub zwinności śpiewu ekspresy dramatycznej, niż w wyrażeniu subtelniejszych nastrojów śpiewających w zakresie formacji tonów, delikatnego cieniunku melodyj lub zmian dynamicznych. Technika śpiewa-

Układ niemiecko-rosyjski.

Berlin. (PAT) Rokowania niemiecko-rosyjskie w sprawie rozszerzenia układu zawartego w Rapallo na ukraińską, białoruską i trzy kaukaskie republiki federacyjne doprowadziły do zawarcia układu, który został dzisiaj przez obie strony podpisany. Układ ten zawiera te same postanowienia, co układ z dnia 6 maja 1921 roku i reguluje sposoby przywrócenia podziału gospodarczych stosunków pomiędzy Niemcami, a wyżej wymienionymi państwami.

Wiadomości bieżące.

Kraków 6 listopada.

Wybory do Sejmu w Krakowie.

(*) Już przed godziną 8 rano przed lokalami wyborczymi stawał w „ogonku” karnie tłum, który następnie dopełniwszy obowiązku obywatelskiego — rozchodził się spokojnie do domu.

Wybory odbyły się i jak w największym porządku, do żadnych awantur i wykryków nie doszło.

W dniu wtorecznym po raz drugi stanęła przy urnie wyborczej kobieta polska. Stanęła ona razem w ramie z mężczyzną.

Zainteresowanie wyborami wzrosło do punktu kulminacyjnego nad wieczorem.

Wtedy godziną 11-12 na placu zebrali się tłumy publiczności przed magistratem, złożone przeważnie z sympatykami tej lub ową listy.

Zywa dyskusja przemieniała się czasem w utarczki słowne.

Związek literatów.

Na walnem zgromadzeniu Związku pracowników pióra dokonano już ważny laist połączenia dwóch lokalnych w Krakowie pokrywających (Związek i Zrzeszenie). Na co do jednego obrębnie korporacji literackiej, stanął w charakterze prezesa prof. Dr M. Szykowski.

Nowy zarząd postanowił ożywić działalność Związku, który z natury rzeczy powinien ująć ster życia duchowego w Krakowie. W najbliższym czasie odbędzie się inauguracyjny wieczór, poświęcony studium poezji Mickiewicza. Wieczór ten otworzy śladą i programową akcję wykładów.

Nowy zarząd podjął nadeż inicjatywę w przeprowadzeniu emerytal dla sławców literatury. W których losy cięży na „umieniu całego społeczeństwa. W tej sprawie opracowany został memoriał i wniesiony przed forum kompetentnych czynników, przyczem Związek liczy na poparcie opinii, który nie powinien dopuścić, ażeby jego duchowi przodownicy skazani byli na śmierć głodową.

Zgłoszenia na nowych członków oraz zgale wkładki przyjmują przedpołudniem sekretarz Związku, Antoni Waśkowski (Pałac Sztuki, Plac Szczęśliwy).

Nierządy terenów w Gdańsku.

Decyzja Wysokiego Komisarza.

W sprawie wydzielania Od Rady Portu i dróg wodnych w Gdańsku terenów i budynków, stanowiących jej własność, powołał Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku, generał Hackling, w dniu 27 października decyzję następującą:

1) Jest konieczne nie tylko popierać, ale i przysilać polski import i eksport do portu gdańskiego, zaś Rada Portu będzie albo sama zarządzała swoim majątkiem, albo część jego wydzielali takemu

p. Lachowskiej okazała obecne większą zdolność i łatwość do wykonywania posług z granitu lub marmuru, niż misternego wytworzenia wykwintnych figurzek z porcelany. Dlatego też artystka ślęga u zanitu swą karierę zawodową okazuje się dziś bardziej niż dawniej niewiedząca jako operowa Carmen, Ortuída czy Gioconda, mniej zaś przeważa do przeobrażenia jako odwrócony pieśń, zwłaszcza nowoczesnego typu (poza hais-paskiem), do których technika głosowa i interpretacyjna p. Lachowskiej mniej się umie nagiąć. Oczywiście skarby, w jakie bogaty jest talent tej artystki i jej muzyczne inteligencja są tak obite, że w każdym niewzruszonym przejawie jasnieła zbyt silnie, by nie wywołał mnogiej akustycznej rozkoszy, jak i mało miejsce na celownik krakowski koncert, interesujące się bardzo ze względu na wielkie uzupełnienie niennych lub mało znanych utworów jego, składających się na program projektu koncertantki. A.H. Jan.

Organizacja i kontrola Skarbu narodowego.

Warszawa, 6 października.

Na mocy ustawy Skarbu Narodowego, uchwalonej przez Sejm dnia 15 listopada 1921 r., ukonstytuowała się specjalna komisja Skarbu Narodowego. Komisja Skarbu Narodowego powołana w myśl art. 5 ustawy, uformowała się w następujący skład: przewodniczący — naczelnik wydziału ministerstwa skarbu, p. Antoni Hołmeier, zastępca przewodniczącego — rada prawny min. skarbu, p. Stanisław Węgrzyn; członkowie: a) poseł delegowany przez sejm ustawodawczy, p. Stanisław Jan Majewski; b) naczelnik wydziału najwyższej izby kontroli państwowej, p. Włodzimierz Kraus; c) dyrektor Polskiej Krajowej Kasy Pocztywowej, p. Jan Kozłowski; d) wiceprezident urzędu probierczego, p. Jan Aleksandrowicz. Sekretaryat komisji urzęduje w ministerstwie skarbu, ulica Rymska nr 5.

Komisja ma na celu sprawdzenie i uporzędowanie darów, oraz rozbudzenie ponownie przygasłej ofiarności publicznej. O ogromie pracy, czekającej komisję, świadczy 259 skrzyń, zawierających dary, składające się z najrozmaitszych przedmiotów, poczynając od sztab złota i kosztowności, a kończąc na lo mie złotym i srebrnym, przeznaczonym tylko do przepielenia. Dary te będą sprawdzone z odpowiednimi dokumentami, towarzyszącymi im przy ofiarowywaniu. Wszystkie 259 skrzyń zawierają ofiary, zebrane przez dotychczasowy urząd Skarbu Narodowego do czerwca 1919 roku. Od tej daty zbiórka ofiar została powołana P. K. K. P. [1] jej oddziałom na prowincji, gdzie równolegle główny komitet popierania Skarbu Narodowego zorganizował swoje agendy przy izbach skarbowych. Utworzony w ten sposób fundusz Skarbu Narodowego ma być zasylan stale przez skup złota i srebra za pośrednictwem instytucji państwowych, do składanych na ten cel ofiar. Organizacja zaś zbiórki i jej sposoby zostaną ustalone przez komisję Skarbu Narodowego.

Komisja rozpoczęła swoje czynności dnia 6 października b. r. i będzie odbywała pełne posiedzenia co tydzień, a przez specjalną delegację, składającą się z przedstawicieli min. skarbu, urzędu probierczego i P. K. K. P., w asystyjni członka najwyższej izby kontroli państwowej, rozpoczęła już przejmowanie złotych kruszców od P. K. K. P. Obecnie przejęto już 130 woteków po 3000 monet złotych 10 markowych, a t. j. 3.900.000 mk. złotych, a na wagę około 1540 kg. złota 900 ej próby. Dalsze komunikaty będą podawane do wiadomości.

Sprawy polityczne w parlamencie francuskim.

Z Paryża donoszą 26 października.

Wczoraj komisja spraw zagranicznych izby francuskiej, obradująca pod przewodnictwem p. Jerzego Leygues'a, przyjęła raport p. Raynaldi, dotyczący ratyfikacji francusko polskiej konwencji naftowej, podpisanej w Paryżu d. 6 lutego b. r. Odnosny projekt ustawy, prezydent Rzeczypospolitej Millerand podpisał jeszcze dnia 5 lipca. Komisja wyznaczyła jednocześnie p. Raynaldi'ego, jako sprawozdawcę rządowego projektu ustawy w przedmiocie 400-milionowego kredytu dla Polski.

Późtem leży w komisji spraw zagranicznych rządowy projekt ustawy, podpisany przez prezydenta Millerand'a jeszcze 27 czerwca b. r., w przedmiocie ratyfikacji konwencji francusko polskiej, dotyczącej własności, praw i interesów prywatnych.

O nauce historii w Niemczech.

Z Berlina donoszą, że państwowe związki niemieckie rozpoczęły kampanję przeciw księgom historycznym i kulturze, uprawianej w szkołach pruskich oraz w szkołach kilku innych państw niemieckich. W ciągu tej kampanji zwróciły się one kilka dni temu z odpowiednim memorandum do pruskiego ministerstwa wyznają i oświadczyły, że kilku stronnictw w Sejmie pruskim a także i w parlamencie Rzeszy, podnoszące, że w szkołach nie są respektowane instrukcje ministerjalne, wydane przy końcu 1919 roku. Używane są w nich mianowicie, wbrew przepisom owych instrukcji, stare podręczniki

historyczne, napisane w duchu „monarchyczno-militarystycznym.”

„Te stare książki — czytamy w memorandum — nie tylko są używane, ale używanie ich jest obowiązkiem. Znaczy to, że młodą generację wychowuje się dalej w ideach, które Niemcy tyle bezowładnie, takie lekceważenie instrukcji ministerjalnych, powinnoby nie dopuszczalnego. Dlatego wyznajemy pana ministra wyznają i oświadczyły, aby się posłali o wykonanie swych zarządzeń przez podwładne mu organa.”

Wobec nastroju panującego wśród Intelligenzji niemieckiej, a szczególnie wśród ciała nauczycielskiego szkół średnich w Niemczech, wprawdzie nie, czy będą wykonywane jakiekolwiek zarządzenia ministerjalne w duchu sprzecznym z dawnymi pruskimi tradycjami.

Przemysł niemiecki a Rosja.

Wedle wiadomości, jakie nadchodzą z Moskwy do Berlina, łączą się obecnie z pomyślnym skutkiem rokowania między przedstawicielami wielkiego przemysłu metalurgicznego w Niemczech a przedstawicielami rządu sowieckiego. Ze strony niemieckiej biorą w tych rokowaniach udział zastępcy firm: Krupp, Reinmetall, Linke-Hofmann oraz fabryki lokomotyw „Hohenzollern” a także kilka wielkich banków. Również i z temi rokowaniami rada komisarzy ludowych przyniome konwersję kolejową, jaką zawarł zarząd kolei rosyjskich z kolejami estońskimi, łotewskimi, litewskimi i niemieckimi, a która, zawierając pewne postanowienia, dotyczące remontu i robót kolei rosyjskich, otwiera ogromne pola działania dla metalurgicznego przemysłu niemieckiego.

Niemcy forsują, podobno, całą siłą, pretensje z rądem sowieckim, obowiązując się, że przy Francji — na co się zaofer — pomozą im w sprawach ekonomicznych z Rosją, to gotowa dostarczyć potrzebnych jej wyrobów metalowych, względnie surowca, po cenach bardzo niskich, w warunkach wielce przystępnych, jeśli zadać cię konkurencji niemieckiej.

Sołsi wojskowe w Rosji.

W ostatnich dniach dokonano bardzo licznych aresztowań, przeważnie wśród uczniów szkół wojskowych. Aresztowano ich 1200 w następujących szkołach: wojskowe kursa kolejowe w Turku, kursa topografii wojskowej i szkoła gimnastyki i szermierki, wyższa szkoła maskowania polowego w Moskwie, wojskowa szkoła inżynierska i kursa rozwoju fizycznego, kursa inżynierskie w Orlu, kursa elektrotechniczne w Kazaniu, także kursy w Siergiejewsku, szkoła elektrotechniczna w Siergiejewsku, szkoła lotnicza w Gatyczynie i szkoła samochodowa tamże, kursa kawalerijskie w Twerze, kursa karabinów maszynowych w Moskwie, Oranienbaumie i Penzie. Wszyscy aresztowani oskarżeni są o zdradę główną. Sprawa będzie wytoczona przed specjalnym sądem wojennym, wyznaczonym przez rząd wojenną republik (rewolucji sowieckiej). Prócz uczniów aresztowano kilkudziesięciu oficerów, oskarżonych o współdziałanie z nim.

Galerja obrazów w Dreźnie.

Jedno z pism zagranicznych zamieszcza ciekawą fejetton o słynnej galerji obrazów w Dreźnie. Liczy ona przeszło 3.000 obrazów, z których wiele pochodzi jeszcze z 14. i 15 go wieku, najwięcej jednak nagromadzone z 16, 17 i 18 go wieku. Są tutaj reprezentowane wszystkie szkoły światowego malarstwa. Znajdujemy tam największych mistrzów klasycznego włoskiego malarstwa. Są to: Veronese, Tycjan, Rafael, Corregio, Michał Anioł, Andrzej del Sarto i inni przedstawiciele weneckiej i florenckiej szkoły. Największą chlubą galerji drezdeńskiej jest bez wątpienia „Syzyfka Madonna”, podpisana Rafaela. Wskazuje na to już samo jej umieszczenie. Między tysiącami dobrych i najpiększych obrazów zarezerwowano dla Madonny Syzyfskiej osobną ubikację, przypominającą urządzeniem kapliczkę. Sam obraz, w drogiego cennych ramach, stoi na podstawie jakby na ołtarzu a w pewnej odległości stoja ławki jak w kościele dla zwiedzających. Przed obrazem gromadzą się tłumy turystów a przed drzwiami kaplicy czeka stała dalsza nowa falanga zwiedzających, którzy pragną się dostać do środka. Jednym z najpiększych obrazów Rafaela jest właśnie ta Madonna. Najpiększym zaś mistrzem weneckim jest bezspornie Tycjan. Powiedział to jeden z największych malarzy

świata, hiszpański mistrz Diego Velasquez w rozmowie z włoskim artystą malarzem Salvatorem Rosą, na zapytanie co myśli o Rafaelu. Tiziano Vecelli da Cadore mianowicie umiał nadać wszystkim swoim postaciom dzwienne boską harmonię, niezamąconą szczyśliwością i swobodą, jakiej się w rzeczywistości nie spotyka. Wszystkimi środkami techniki artystycznej wdał on w najwyższym stopniu, a bogactwo koloru doprowadził do niewidzialnej nigdy świetności. Wzory do swoich obrazów brał z weneckiego towarzysztwa, a czar kobiecęj piękności oddawał z niezównaną siłą. Mnióstwo obrazów tego mistrza znajduje się w galerjach europejskich, a wszystkie odznaczają się wybitnym charakterem, delikatnością modelowania i płomiennym kolorytem. Wenecja posiada 44 dzieła Tycjana. Galeria w Dreźnie lubi się też wspaniałymi obrazami tego mistrza.

Śmierć Alfreda Capusa.

Znany komedypisarz francuski Alfred Capus, członek Akademii francuskiej, zmarł w Paryżu, licząc 64 lata życia. Uczestował na politycznej w Paryżu, ale nie mylił o zawodzie inżyniera, oddając się całą duszą studjum literackim. Porzucał technikę, poświęcił się dziennikarstwu, pracując po kolei w pismach paryskich „Clairon”, „Gaulois”, a wreszcie w „Echo de Paris”, tudzież „Figaro”. Słynno było jego pogodaki p. t. „Z dnia na dzień”, umieszczane w „Pigazie”. Pierwszą jego większą sztuką „Brignolle et sa fille” przyniosła mu całkowity sukces, a komedia „La Veine” ugruntowała jego sławę. Prowadzenie szczerze towarzyszyło wszystkim jego utworom, które zdobyły sobie nie mniejszy sukces na wszystkich scenach europejskich. Zmarły komedypisarz znany jest dobrze krakowski publiczności teatralnej.

Caruso i Ada Glacchetti.

Zagranicą ukazały się pamiętniki Emila Lednara, impresarja Carusa, z których dowiadujemy się, że słynny tenor włożył karierę artystyczną właściwie zwiedzącą śpiewaczkę operowej w Florencji, nazwiskiem Ada Glacchetti. Była ona matką czterech synów Carusa, z których dwóch żyje. Ta śpiewaczka zajęła się około roku 1897 Carusem w teatrze, uczyla go ról operowych, pracowała nad jego rutyną śpiewaczką, a była to praca trudna, albowiem Caruso był człowiekiem bez wykształcenia, dzieckiem ulicy Neapolu. W roku 1908 zerwał Caruso stosunki z panią Glacchetti, która rozpoczęła później przeciw niemu kampanję w prasie. Rezultatem tej kampanji był skandaliczny proces o oszczerstwo w Mediolanie. Proces zakończył się skazaniem p. Glacchetti, której przedtem Caruso wszystko zawiązał. Mimo wszystko Caruso zachował dla niej szczerą sympatię. Kiedy n. p. miał wystąpić w „Pajacach” lub „Cyganyerach”, to wpadał z żalu za nią w histeryczny płacz, albowiem w Niedziele widział żywą, a w Mimi umarłą Glacchetti. Dozdoło do tego, że przez rok nie grał w „Pajacach” z tego powodu. Poszedł on mianowicie p. Glacchetti, że go zdradziła z pewnym soferem włoskim. Poza tem w parę lat później miał się Caruso zaręczyć z panną sklepową nazwiskiem Glacchetti, ale uciekł do Hamburga przed zaręczynami.

Również z tych pamiętników dowiadujemy się, że Caruso w życiu nie przeczytał ani jednej książki, i trudno go było zmusić do zwiedzenia jakiegos muzeum lub udania się do teatru. Nie interesował się niczem, w życiu prywatnym był bardzo małostkowy. Pozostawił on w spadku majątek w wysokości 30 milionów lirów. Majał ten został podzielony między jego dwóch synów z Ady Glacchetti, jego wdową i brata Janu w Neapolu.

ZOBOWIĄZANO portfel potrójnie składany z clemmatu, z napisem, zawierający między innymi: 1. Pozwierzenie sławienia i do rejestracji oficerów rezerwy, wydane przez P. K. U. w Łodziu. 2. Legitymację na Krzyż Wojskowy. 3. Legitymację na Krzyż Obrocy Narodu. 4. Kartę na broń wydaną przez Starostwo w Nisku. Wszystkie powyższe dokumenta na imię Hieronima Tarnowskiego, d. Około 5000 Mg. Znalazła jeżne zatrzymane, które powyższe włozenie zażyczyli portfelu oddać pod adresem Hieronima Tarnowskiego, Wawerska 12.